

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző

Cím Iparpolitika.

Forrás:

Esti újság.

Bp.

(Hely)

1900 VIII/29.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

Ujlatyozás

Tárgy

384

Hely

Idő

"1900"

Személy

Helyezés

Iparpolitika.

— Saját tudósítónktól. —

A főváros nagyon keveset törődik az ipari ügyekkel. Az adminisztráció elvonja a figyelmét az ipartól s minden gondja csak az, hogy a kövezetvám minél jobban emelkedjék. Hogy az iparosokra milyen teher ez a vám, azzal keveset törődik s a mikor a belügyminiszter konstatálta, hogy több kövezetvámot szed, mint a mennyit a törvény megenged, a kövezetvám nevét belügyminiszteri engedelemmel városi vámrá magyarosította.

A tanács fölfogását s iparpolitikáját legjobban jellemzi a most napirenden levő tárgyalás.

A sürgyárosok, szódaviz gyárosok és burgonyazuzók arra kérték a tanácsot, hogy ha az üres palackokat vagy tartókat visszahozzák, ne fizessenek városi vámot. Kérelmükben elmondják, hogy ők sört, szódavizet, illetőleg burgonyát árulnak. A saját edényükben viszik ezt ki s a saját edényüket hozzák vissza, mert az edény nem tárgya a forgalomnak. Hivatkoznak arra, hogy naponként kiszállítják a sört, szódavizet s burgonyát a közeli helységekre s már jelentékenyen több vámot fizettek az üres edényekért, mint a mennyi azoknak a teljes értéke.

A tanács a kérelmet kiadta a számvevőségnek. A számvevőség méltányosnak és igazságosnak mondta a kérelmet,

mert akárhány szódavizgyáros egy üvegért naponta kétszer-háromszor is kénytelen megfizetni a vámot, noha az üveg nem volt a forgalom tárgya. A javadalmi díjjegyzék szerint azonban a vámentesség nem akkor adható meg, ha arra méltányos és igazságos ok van, hanem ha az esetre rá lehet illeszteni a díjjegyzék valamelyik paragrafusát. A számvevőség a kilencedik paragrafus alapján akarta megadni a vámentességet. Ez a szakasz a vásárra közlekedő kereskedőknek és iparosoknak a megmaradt áru visszahozatalánál megadja a vámentességet.

A tanácsnak nem tetszett a számvevőség javaslata s meghallgatta a vásárigazgatóságot. A vásárigazgató is jogosnak és igazságosnak mondta a gyárosok kérelmét. Nem akarta akceptálni azt a rendszert, hogy az áru kivitelénél nyolc napig érvényes igazolványt adjanak ki a vámnál, a melynek alapján az üres edényt vámentesen visszahozhatják. A vásárigazgató a gyakori visszaéléstől fél. Azt javasolta tehát a tanácsnak, hogy egy évre szóló igazolványt adjon a budapesti gyárosoknak, a melyben pontosan meghatározza a vámentes tárgyakat.

A tanácsnak ez a megoldási mód sem tetszett s nem akarta még több hivatalos fórumtól hallani, hogy a gyárosok kérése jogos és igazságos, tehát legutóbbi ülésén egyszerűen elutasította kérelmüket. Sokáig lapoztak a javadalmi díjjegyzékben, hogy az elutasításra

alapot keressenek. Végre megtalálták az általános határozatok hatodik szakaszát, a mely így szól:

Használt üres, mintegy a kocsihoz tartozó nagyobb edények, ha egyes számban kocsin vitelnek, rakományként nem tekintendők.

Ezt a paragrafust ugyanis senki sem értette meg. A javadalmi díjjegyzék összeállítói sem s arra hivatkoztak, hogy évtizedek óta benne van ez az érthetetlen mondat, hát ők is benne hagyták. Noha senki sem érti, akkor annak az alapján el lehet utasítani, gondolta a tanács. De nehogy fölületességgel vádolják, más érvekkel is megtoldotta a megokolást.

Azt mondja a tanács, nem teljesítheti a kérelmet, mert nem ugyanazt az üveget hozzák vissza, a melyet kivittek. Ha például a szódavizet átöntenék a vámon kívül egy másik üvegbe s ellenőrizni lehetne, hogy csakugyan azt az üveget hozzák vissza, a melyet kivittek, akkor talán lehetne szó a vámentességről.

Rettenetes okoskodás, mert a tanács tudja, hogy képtelenség a sörnek vagy a szódaviznek az átöntése, hanem mindenütt a világon az üres üveget adják a tele üvegért. De hát ezt a tanács is tudja. Tudja azt is, hogy a gyárosoknak igazuk van, de ez az elismerés csökkenjen a vámbevétel s ezt a tanács nem akarja.